

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: D. M., nar. X, ,
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.8.2024 č.j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 21. 5. 2024, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod, podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dne 20. 5. 2024 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 25 %.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že posouzení zdravotního stavu proběhlo pouze na základě zdravotní dokumentace, i když léčba žalobce není dosud ukončena, stále probíhají rehabilitace a v době rozhodnutí také probíhala neurologická léčba. Posudkový lékař žalobce neprohlédl, nemohl tudíž vidět úbytek svalstva na postižené paži, ve srovnání s paží zdravou. I přes dlouhodobé rehabilitace se nedaří tento stav zlepšit. Paže i rameno jsou při zátěži bolestivé a i přes medikaci proti bolesti nemůže žalobce nadále vykonávat svoji práci. Žalobce pracoval ve firmě SKALDO Skalná u Chebu jako řidič - vazač. Tato práce obnášela řízení nákladního vozidla na tzv. jámě, ve velmi nestabilním, kluzkém a těžkém terénu, při těžbě speciální jílové zeminy. Dále stavbu panelových přístupových cest k jámě a v neposlední řadě údržba a opravy nákladního vozu přímo v terénu, například sám musel měnit poškozené pneumatiky nákladního vozu o váze cca 100 kg, a to i několikrát v týdnu. Vzhledem k neprodloužení podpůrcí doby nemocenské, kdy žalobci bylo sděleno rozhodnutí o přiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrcí doby do 31.8.2024, že od 1.9.2024 musí již nastoupit do zaměstnání, neboť mu již nebudou vypláceny nemocenské dávky, musel urychleně nastoupit do jiného zaměstnání, které je schopen nyní vykonávat. Nyní (od 1.9.2024) pracuje u firmy DeWolf Cheb, jako údržba hřbitova v Chebu. Tato práce je ovšem mnohem méně finančně ohodnocena, než původní práce, kterou žalobce nyní již vykonávat nemůže, a to právě z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce hledal i další zaměstnání, kde by se finančně přiblížil původnímu zaměstnání, ale bohužel takovou práci se svým zdravotním hendikepem nenalezl. Vzhledem ke vzdělání (vyučen) žalobce, jeho věku (v lednu 2025 - 53 let) a současnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu se nemůže plnohodnotně zapojit do pracovního života, tak jako zdravý člověk.
3. Podle žalobce také fakt, že žalobce trpí i další závažnou gastroenterologickou chorobou - Barretův jícn, byl zlehčen, kdy tvrzením posudkového lékaře byl fakt, že 5 jídel denně může zvládnout jako každý jiný člověk. Toto ovšem není zcela pravda, jelikož se doporučuje po operaci dlouhodobě stravu dělit na 6 - 8 malých porcí denně. Toto v terénu jako řidič nákladního vozu na jámě nemohl žalobce v žádném případě dodržet. Měl dle zákoníku práce nárok na 30ti minutovou přestávku na oběd. Pokud by před prací zvládl jednu porci, v práci druhou, musel by pak po práci zvládnout všechny ostatní porce, což není jistě možné. Žalobce musí být nadále pro tuto chorobu monitorován. Další vyšetření v IKEM Praha má žalobce 8.10.2024. Nyní je choroba stabilizována, ale pravidla stravování jsou nutná dodržovat, proto je také žalobce monitorován IKEM Praha a MUDr. Š. Cheb.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 29. 7. 2024, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 8 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, žalobce nebyl shledán invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. odd. B, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle ustanovení § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově činí 25 %. S ohledem na to navrhuje žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

5. Žalobu soud neshledal důvodnou.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 4. 12. 2024, podle něhož:
11. Posudková komise MPSV nejprve zkonstatovala závěry předchozích řízení: Prvotní projednání proběhlo na OSSZ Cheb dne 20. 5. 2024 na základě žádosti o invalidní důchod, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určen stav po poúrazové ASK levého ramene s vyhodnocením ztráty pracovní schopnosti v kapitole XV., oddíl B, položce 3 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 25 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Invalidita neuznána.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

12. Následně projednán zdrav, stav posuzovaného v rámci námitkového řízení dne 29. 7. 2024, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byly stanoveny levostranné poúrazové omalgie se stavem po ASK lev. ramene, procentuální ztráta pracovní schopnosti byla hodnocena v kapitole XV., oddíl B, položce 3 a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 10 %. Pro profesi posuz. byla tato hodnota zvýšena o 10 %, celková ztráta pracovní schopnosti tak činila 25 % a neodpovídala invaliditě.
13. Posudková komise MPSV dále uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po kontuzi levého ramene s abrupcí dlouhé hlavy bicepsu následkem úrazu ze dne 2. 6. 2023 s návazným artroskopickým operát. výkonem a tenodézou poškozeného svalu dne 10. 1. 2024. Dostupnou lékařskou dokumentací návaznou na provedené operát. řešení jsou deklarovány přetrvávající omalgie a středně těžce omezený pohybový rozsah v postiženém ramenním kloubu, bez neurologického doprovodu. V souladu s těmito skutečnostmi, a na základě vyjádření ortopeda v komisi, hodnotí PK MPSV dané postižení jako funkčně středně těžké v kapitole XV, odd. B, pol. 3 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (středně těžké omezení kloubní pohyblivosti s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 15-25 %. Při zohlednění profese posuz. hodnotí PK MPSV ztrátu pracovní schopnosti v horní hranici uvedeného procentního rozpětí, ve výši 25 %. Další postižení uvedená v dg. spektru jsou funkčně nevýznamná (klidové varixy) či funkčně stabilizovaná - léčbou korigovaná arteriální hypertenze, hyperlipidémie a neovlivňují stanovenou hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti. Dg. Barretův jícen, pro kterou je posuzovaný v dlouhodobém gastroenterologickém sledování, se aktuálně nachází ve fázi postendoskopické intervence cestou RFA s pozitivním efektem, v rámci § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. ji tak lze zohlednit maximálně pětiprocentním navýšením stanovené míry poklesu pracovní schopnosti, na výslednou hodnotu 30 %.
14. Žalobce byl posuzován jako řidič.
15. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je podle posudkové komise MPSV zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 3 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %, celkově činí 30 %.
16. Podle posudkové komise MPSV nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c) nebo d), neboť se nejedná o těžké postižení ramenního kloubu ve smyslu jeho ztuhnutí, není taktéž doložena ankylóza dvou kloubů HKK.
17. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, s nadměrnou zátěží horních končetin. Schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení.
18. K námitkám žalobce posudková komise MPSV uvedla, že PK MPSV prostudovala doloženou lékařskou dokumentaci, ve svém posudku zohlednila rozhodující zdravotní postižení spolu s namítaným GET postižením (Barretův jícen) a vyhodnotila jejich funkční dopad na míru poklesu pracovní schopnosti. V souladu s platnou legislativou byla vyhodnocena ztráta pracovní schopnosti ve výši 30 % neodpovídající žádnému stupni invalidity, korespondující však se statutem osoby zdravotně. Ke schopnosti výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

konkrétní či specifické profese korespondující s daným zdravotním postižením je kompetentní zaujmout stanovisko lékař závodní preventivní péče.

19. Dle názoru soudu posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni s obsahem posudku. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
20. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 30 %, což podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění nedosahuje ani invalidity prvního stupně.
21. Z výše shrnutých okolností vyplývá, že posudková komise MPSV dospěla ke stejnému závěru jako předchozí dvě posudkové komise ve správním řízení, tedy že žalobce není invalidní v žádném stupni invalidity.
22. Soud zhodnotil posudek PK MPSV samostatně i v souvislosti s ostatními podklady ve správním spisu a dospěl k závěru, že posudek je s nimi v souladu, je přezkoumatelný, jeho závěry jsou logické.
23. K námitce žalobce v žalobě, že posudkový lékař ho neprohlédl, soud uvádí, že posudkoví lékaři posuzují zdravotní stav především na podkladě předložených lékařských zpráv, osobní účast posuzovaných osob na jednání posudkových komisí zpravidla není nezbytná pro zjišťování zdravotního stavu pro účely posuzování invalidity.
24. K tvrzení žalobce v žalobě, že žalovaná dostatečně nezohlednila jeho další postižení - gastroenterologickou chorobu, uvádí, že je nucen v tomto směru žalobci přisvědčit. PK MPSV v rámci soudního řízení, jak vyplývá z výše shrnutého obsahu posudku, již podrobně popsala a zohlednila toto další žalobcovo onemocnění, a právě na základě toho také navýšila celkové procentuální snížení pracovní schopnosti žalobce o 5%. Závěry PK MPSV jsou dle názoru soudu v tomto směru přezkoumatelné, dostatečně podrobné a logicky zdůvodněné. Nebyl pro tuto vadu důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť ani po zohlednění dalšího postižení nebylo dosaženo žádného stupně invalidity, tudíž napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem.
25. Z uvedeného podle názoru soudu také vyplývá, že všechny posudkové komise dostatečně zohlednily omezení pracovní schopnosti žalobce ve vztahu k jeho hlavnímu pracovnímu zařazení řidiče. Je zřejmé, že další navýšení ztráty pracovní schopností z tohoto důvodu není možné aplikovat. Posudková komise MPSV, stejně jako posudková komise v prvním stupni správního řízení, aplikovaly z důvodu pracovního zařazení žalobce jako řidiče horní hranici středně těžkého postižení – významné omezení hybnosti kloubu levého ramene, a to podle položky 3b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., při zachování stejné uvedené kapitoly a oddělení. Odlišné posouzení v námitkovém řízení, kdy posudková komise zařadila žalobcovo postižení do položky 3a) téže kapitoly a oddělení vyhlášky o posuzování invalidity, je podle názoru soudu nevýznamné a nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť toto nemělo žádný významný vliv na výsledné procentuální zhodnocení celkového poklesu pracovní schopnosti žalobce (25% versus 30%), neboť ze žalobou napadeného rozhodnutí opírajícího se o posudek opatřený v námitkovém řízení je zřejmé, že v námitkovém řízení následně došlo také ve výsledku k obdobnému závěru o poklesu pracovní schopnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobce, a to tak, že bylo samostatně podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zohledněno žalobcovo pracovní zařazení.

26. Žalobce v žalobě provedl výčet svých posledních zaměstnání s tím, že aktuálně jeho práce je mnohem méně finančně ohodnocena než původní práce, kterou žalobce nyní již vykonávat nemůže. K tomu soud uvádí, že pomoc s vyhledáním přiměřeného pracovního zařazení je úkolem úřadu práce, a na základě samotného neúspěchu při hledání odpovídajícího zaměstnání nelze navyšovat procentuální ztrátu pracovní schopnosti.
27. K tvrzení žalobce, že není dokončeno jeho neurologické vyšetření, soud uvádí, že v soudním řízení lze posuzovat zdravotní stav pouze ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, v dané věci ke dni 2. 8. 2024. Případná nová zjištění vyplývající z pozdějších lékařských zpráv lze zpravidla uplatnit pouze v rámci nového řízení před správním orgánem na podkladě nové žádosti žalobce.
28. Pokud jde o tvrzení žalobce v žalobě, že má nadále velké bolesti paže a ramene, k tomuto tvrzení soud uvádí, že žalobcem uváděné potíže jsou subjektivního charakteru a nemají odpovídající objektivní podklad v dosud předložených lékařských nálezech.
29. Soud na základě uvedeného nepovažuje za důvodnou ani žalobní námitku, že žalovaný řádně neposoudil zdravotní problémy žalobce, když oba správní orgány posoudily celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stejně, jako v soudním řízení posudková komise MPSV.
30. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 3. února 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.